

การจัดการของเสียอันตราย

ของเสียอันตราย หรือ ขยะอันตราย (Hazardous Waste) หมายถึง เศษสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือเสื่อมสภาพ รวมถึงภาชนะบรรจุภัณฑ์ต่างๆ ที่ปนเปื้อนสารอันตราย ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการของเสียอันตราย มี 3 กลุ่มใหญ่ คือผู้ก่อกำเนิด (Waste Generator) ผู้ขนส่ง (Waste Transporter) ผู้รับบำบัดกำจัด (Waste Processor) ซึ่งแต่ละกลุ่มมีหน้าที่ความรับผิดชอบเพื่อให้การดำเนินการจัดการของเสียอันตรายเป็นไปอย่างถูกต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ความปลอดภัยของประชาชน และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

การจัดการของเสียอันตรายโดยเริ่มจากการใช้หลักการ 3Rs ได้แก่ Reduce, Reuse และ Recycle มาใช้โดยให้ความสำคัญต่อการ**ป้องกันและลดปริมาณ**กาก ณ จุดกำเนิด ซึ่งผู้ก่อกำเนิดสามารถดำเนินการได้โดยอาศัยการวิเคราะห์จุดกำเนิด ปริมาณ และความเป็นอันตรายของกาก เพื่อหามาตรการรวมถึงการลดความเป็นอันตรายด้วย

นอกจากการลดหรือการใช้ประโยชน์จากของเสียอันตรายแล้ว การกำจัดของเสียอันตรายก็เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการด้วย คือ **การเผาไหม้ที่อุณหภูมิสูง (Incineration)** เป็นการทำลายเชื้อโรคและสารพิษในของเสียอันตรายโดยใช้เตาเผาที่อุณหภูมิสูงประมาณ 1000-1200 องศาเซลเซียส โดยมีการติดตั้งระบบควบคุมคุณภาพอากาศให้ได้ตามมาตรฐาน วิธีนี้สามารถลดปริมาณของเสียที่จะต้องนำไปฝัง

กลบได้กว่าร้อยละ 90 แต่มีค่าใช้จ่าย
ค่อนข้างสูง และการฝังกลบแบบปลอดภัย
(Secured Landfill) เป็นกระบวนการกำจัด
ขั้นสุดท้าย โดยนำของเสียอันตรายที่ผ่าน
การปรับเสถียรแล้ว รวมถึงเถ้าที่เหลือจาก
การเผาไหม้ของเสียอันตราย ไปฝังในหลุม
ฝังกลบที่มีการออกแบบเป็นพิเศษ เช่น มี
วัสดุกันซึม 2 ชั้น (Double liners) มีการติดตั้ง
บ่อสังเกตการณ์เพื่อติดตามตรวจสอบการ
รั่วไหลของสารพิษ เป็นต้น

ขยะอันตราย

1. มีส่วนประกอบเป็นโลหะหนัก เช่น ตะกั่ว
ปรอท แคดเมียม แมงกานีส (ถ่านไฟฉาย)
แบตเตอรี่ หลอดไฟเก่า)
2. เป็นสารพิษ เช่น ยาฆ่าแมลง
3. ติดไฟง่าย หรือไวไฟ เช่น ระเบิด
แอลกอฮอล์ ระเบิดสเปรย์ พลุ ประทัด
4. มีฤทธิ์เป็นกรดหรือด่าง เช่น น้ำยาล้าง
ห้องน้ำ น้ำยาซักผ้าขาว น้ำกรด โซดาไฟ
5. มีสัญลักษณ์เตือนวัตถุอันตราย เช่น
กะโหลกไขว้ เปลวไฟ กัมมันตรังสี

6. มีเลือดเปื้อนปริมาณมาก

ขยะอันตราย

อันตรายใกล้ตัว ที่ป้องกันได้

ด้วยความปรารถนาดี

องค์การบริหารส่วนตำบลบางเป่า

